

KOSCHITZKI

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 21 juli 2005 *

I mål C-30/04,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Tribunale di Bolzano (Italien), genom beslut av den 9 januari 2004, som inkom till domstolen den 28 januari 2004, i målet

Ursel Koschitzki

mot

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen K. Lenaerts, tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna N. Colneric (referent), K. Schiemann, E. Juhász och M. Ilešič,

* Rättegångsspråk: italienska.

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 17 mars 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Ursel Koschitzki, genom M. Rossi, R. Ciancaglini och K. de Guelmi Cuccurullo, avvocati,
- Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), genom A. Todaro, A. Riccio och N. Valente, avvocati,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom L. Pignataro och D. Martin, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 4 maj 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

¹ Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 46.2 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social

trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3096/95 av den 22 december 1995 (EGT L 335, s. 10) (nedan kallad förordning nr 1408/71).

- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Ursel Koschitzki och Istituto nazionale della previdenza sociale (det nationella institutet för social trygghet) (nedan kallat INPS) avseende beräkningen av Ursel Koschitzkis proportionella ålderspension.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

- 3 I artikel 1 i förordning nr 1408/71 föreskrivs följande:

"I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

t) förmåner och pensioner: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte föreskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas istället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter”.

4 I artikel 46.1–46.3 i förordning nr 1408/71 med rubriken ”Beviljande av förmåner” föreskrivs följande:

”1. Om de villkor som krävs enligt en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner har uppfyllts utan tillämpning av artikel 45 eller artikel 40.3, skall följande regler gälla:

a) Den behöriga institutionen skall beräkna det förmånsbelopp som skall utbetalas

i) å ena sidan, endast enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar,

ii) å andra sidan, enligt punkt 2.

...

2. Om villkoren i en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner uppfylls endast efter tillämpning av artikel 45 och/eller artikel 40.3 skall följande regler tillämpas:

- a) Den behöriga institutionen skall beräkna det teoretiska beloppet för den förmån som personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i de medlemsstater som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av hade fullgjorts i den medlemsstaten och enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar den dag då förmånen beviljas. Om förmånens belopp enligt den lagstiftningen inte är beroende av de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp anses utgöra det teoretiska belopp som avses i detta stycke.

- b) Den behöriga institutionen skall sedan fastställa förmånens faktiska belopp på grundval av det teoretiska belopp som avses i föregående stycke enligt proportionen mellan längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffar enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar och den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar innan försäkringsfallet inträffade.

3. Personen skall ha rätt till det högsta beloppet som har beräknats enligt punkt 1 och 2, från den behöriga institutionen i varje medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, som gäller enligt den lagstiftning enligt vilken förmånen skall utbetalas.

I förekommande fall skall den jämförelse som skall göras stå i relation till de belopp som har fastställts efter tillämpningen av nämnda bestämmelser.”

- 5 Följande föreskrivs i artikel 46a.3 i förordning nr 1408/71 med titeln "Allmänna bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande enligt medlemsstaternas lagstiftningar":

"Följande regler skall gälla vid tillämpningen av reglerna om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning då en förmån vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande sammanträffar med en förmån av samma slag eller med en förmån av annat slag eller med annan inkomst:

- a) Hänsyn skall tas till förmåner som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller till annan inkomst som har förvärvats i en annan medlemsstat endast om lagstiftningen i den första medlemsstaten innehåller regler om att förmåner eller inkomst som har förvärvats utomlands skall beaktas.
- b) Hänsyn skall tas till det förmånsbelopp som skall utges av en annan medlemsstat före avdrag för skatter, socialförsäkringsavgifter och andra individuella premier eller avdrag.
- c) Hänsyn skall inte tas till förmånsbelopp som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning och som utges på grundval av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring.
- d) Om bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning tillämpas enligt endast en medlemsstats lagstiftning med hänsyn till att personen uppbär förmåner av liknande eller annat slag och som utbetalas enligt andra

medlemsstaters lagstiftningar eller till annan inkomst som har förvärvats inom andra medlemsstaters territorium, får den förmån som betalas ut enligt lagstiftningen i den första medlemsstaten minskas endast med ett belopp som motsvarar de förmånsbelopp som utbetalas enligt lagstiftningen inom andra medlemsstaters territorium eller den inkomst som har förvärvats där.”

- 6 Följande föreskrivs i artikel 46c.2 i förordning nr 1408/71 med rubriken ”Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av en eller flera förmåner som avses i artikel 46a.1 med en eller flera förmåner av annat slag eller med annan inkomst då två eller flera medlemsstater berörs”:

”Om en förmån beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall den förmån eller de förmåner av annat slag som utges från andra medlemsstater eller annan inkomst och alla andra beståndsdelar som gäller enligt medlemsstatens lagstiftning vid tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, beaktas i förhållande till de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som avses i artikel 46.2 b och användas vid beräkningen av nämnda förmån.”

Den nationella lagstiftningen

- 7 Det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till en miniminivå är en förmån som INPS betalar ut på Republiken Italiens vägnar till bland annat personer med invaliditets-, ålders- eller efterlevandepension. Tillägget betalas ut som ett komplement till själva pensionen när den efter beräkning av de erlagda avgifterna understiger ”existensminimum”. Minimipensionen, vilken fastställs årligen och är underkastad vissa villkor, finansieras helt genom allmän beskattning.

- 8 Enligt artikel 6 i lagdekret nr 463/83 av den 12 september 1983 om brådskande åtgärder på området för social trygghet och kontroll av offentliga utgifter, bestämmelser för olika sektorer av den offentliga förvaltningen och förlängning av vissa frister (GURI nr 250 av den 12 september 1983) (nedan kallat lagdekret nr 463/83), som efter ändring ersatts av lag nr 638 av den 11 november 1983 (GURI nr 310 av den 11 november 1983) (nedan kallad lag nr 638/83), skall ett allmänt villkor vara uppfyllt för att ge rätt till ovannämnda tillägg. Mottagarens inkomster får inte, med vissa lagstadgade undantag, överstiga en viss nivå, och mottagaren och mottagarens makes sammanlagda inkomster får inte överstiga en viss annan (högre) nivå.
- 9 I artikel 4 i lagdekret nr 503/92 av den 30 december 1992 (ordinarie tillägg till GURI nr 305 av den 30 december 1992) (nedan kallat lagdekret nr 503/92), vilken omformulerade artikel 6 i lagdekret nr 638/83, har nya inkomstgränser för erhållande av sådana tillägg fastställts. Vid beräkningen av inkomstgränsen skall inkomsten för samboende make, från vilken det inte har skett någon lagstadgad separation, inte medräknas.
- 10 I artikel 1.16 i lag nr 335 av den 8 augusti 1995 om reform av systemet för obligatorisk pension och tilläggspension (ordinarie tillägg till GURI nr 190 av den 16 augusti 1995) (nedan kallad lag nr 335/95) föreskrivs en allmän princip, nämligen att "bestämmelserna om det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till miniminivån inte är tillämpliga på pensioner som uteslutande beviljats enligt avgiftssystemet".
- 11 I artikel 3.15 i lag nr 335/95 anges följande:

"Från och med ikraftträdandet av denna lag får det månatliga pensionsbeloppet till pensionsberättigade som har förvärvat denna rätt genom sammanräkning av försäkrings- och avgiftsperioder som föreskrivs i internationella avtal eller överens-

kommelser på socialförsäkringsområdet, för varje år för vilket avgift erlagts, inte understiga 1/40 av den gällande minimipensionen vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna lag, eller vid tidpunkten då pensionen beviljats om detta har skett efter nämnda ikraftträdande. I händelse av ofullständigt år får nämnda summa inte understiga 6 000 ITL per månad.”

Twisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 12 Ursel Koschitzki har sedan oktober månad 1996 rätt till italiensk ålderspension. Hon har erlagt avgift under 262 veckor i Italien och under 533 veckor i Tyskland, det vill säga totalt 795 veckor.
- 13 I oktober år 1996 översteg Ursel Koschitzkis familjeinkomst det gränsvärde som anges i artikel 4 i lagdekret nr 503/92. År 1996 uppgick familjeinkomsten, vilken utgjordes av Ursel Koschitzkis och hennes samboende makes inkomster, till 39 769 000 ITL, det vill säga 20 538,97 euro. Samma år var gränsvärdet i artikel 6 i lag nr 638/83, i dess lydelse enligt artikel 4 i lagdekret nr 503/92, 660 300 ITL, det vill säga 341,01 euro per månad.
- 14 Ursel Koschitzki och INPS är oense i frågan huruvida det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till miniminivån för italiensk pension skall beaktas vid fastställandet av det teoretiska beloppet för den pension som tjänar som utgångspunkt vid beräkningen av den proportionella pensionen.
- 15 Ursel Koschitzki har med hänvisning till domen av den 24 september 1998 i mål C-132/96, Stinco och Panfilo (REG 1998, s. I-5225), anfört att denna fråga skall besvaras jakande. Enligt Ursel Koschitzki skall den proportionella italienska pension

som hon har rätt till sedan den 1 oktober 1996 beräknas på följande sätt: Minimipensionen år 1996 (660 300 ITL = 341,01 euro) x koefficienten för en proportionell minskning enligt artikel 46.2 b i förordning nr 1408/71 (262 veckor: 795 veckor = 0,32956) = 217 600 ITL (112,381 euro).

- 16 Enligt INPS skall tillägget i fråga inte beaktas vid fastställandet av det teoretiska beloppet i förevarande fall. Det teoretiska beloppet uppgår till 36 540 ITL (18,87 euro), vilket leder till en proportionell italiensk pension på 12 042 ITL (6,21 euro) per månad.
- 17 Till slut beslutade INPS att betala ut en pension på 83 000 ITL, det vill säga 42,86 euro per månad.
- 18 I beslutet om hänskjutande konstaterade Tribunale di Bolzano att domen i det ovannämnda målet Stinco och Panfilo tycks ge stöd åt den beräkningsmetod som föreslagits av Ursel Koschitzki. Enligt Tribunale di Bolzano tycks EG-domstolen i denna dom emellertid inte ha specificerat om tillägget i fråga, vilket ligger till grund för beräkningen av den proportionella italienska pensionen, alltid skall beaktas, även när familjeinkomsten överskrider det tak som anges i italiensk lagstiftning.
- 19 I målet vid den nationella domstolen överskrider familjeinkomsten, det vill säga Ursel Koschitzkis och hennes samboende makes inkomst, obestriddligen nämnda inkomsttak. Enligt italiensk lagstiftning saknar Ursel Koschitzki rätt till det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till miniminivån för italiensk pension.

- 20 Den hänskjutande domstolen har anfört att den beräkningsmetod som sökanden har föreslagit enligt INPS mening leder till ett orättvist resultat i fråga om likabehandling av italienska pensionärer och "internationella" pensionärer. Om EG-domstolen anser att INPS ståndpunkt är befogad bör följande förtydligande fogas till slutet av domslutet i domen i det ovannämnda målet Stinco och Panfilo: "förutsatt att inkomstgränser och övriga villkor som föreskrivs i denna lagstiftning inte har överskridits".
- 21 Mot denna bakgrund beslutade Tribunale di Bolzano att vilandeförklara målet och att hänskjuta följande fråga till EG-domstolen för förhandsavgörande:

"Kan artikel 46.2 b i förordning (EEG) nr 1408/71, mot bakgrund av artikel 42 ... [EG] ... enligt vilken lämpliga åtgärder skall vidtas inom den sociala trygghetens område för att genomföra fri rörlighet för arbetstagare, tolkas så att den teoretiska pensionen med tillägg för att pensionen skall nå upp till nivån för minimipension alltid skall ligga till grund för beräkningen av den proportionella italienska pensionen, även när de inkomstgränser som föreskrivs i italiensk lagstiftning för att erhålla det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till nivån för minimipensionen har överskridits (artikel 6 i lag nr 638/83, i dess lydelse enligt artikel 4 i lagdekret nr 503/92), eller skall artikel 46.2 b tolkas så att enbart den teoretiska pensionen (det teoretiska beloppet utan tillägg) skall ligga till grund för beräkningen av den proportionella italienska pensionen när pensionstagarens inkomster överskrider de gränser som föreskrivs i italiensk lagstiftning för erhållande av detta tillägg?"

Bedömning av tolkningsfrågan

- 22 Artikel 46.2 b i förordning nr 1408/71, till vilken tolkningsfrågan refererar, hänvisar till det teoretiska belopp som avses i artikel 46.2 a. Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida ett tillägg som syftar till att pensionen

skall nå upp till nivån för den minimipension som stadgas i nationell lagstiftning skall beaktas vid fastställandet, enligt artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71, av det teoretiska beloppet för den pension som tjänar som utgångspunkt vid beräkningen av den proportionella pensionen, när inkomstgränserna för detta tillägg i den nationella lagstiftningen har överskridits.

23 För att besvara denna fråga skall det erinras om att domstolen i punkt 22 i domen i det ovannämnda målet *Stinco och Panfilo* konstaterade att artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71 skall tolkas på så sätt att den fordrar att den behöriga institutionen, för att fastställa det teoretiska beloppet för den pension som ligger till grund för beräkningen av den proportionella pensionen, skall beakta ett tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till den nivå för minimipension som stadgas i den nationella lagstiftningen.

24 I det mål som gav upphov till ovannämnda dom hade INPS beviljat Antonio Stinco och *Ciro Panfilo* pensioner som var proportionella enligt artikel 46.2 i förordning nr 1408/71, och som hade beräknats på grundval av de teoretiska pensioner som sökandena skulle ha erhållit om de under hela sina yrkesliv hade arbetat i Italien. Dessa fiktiva pensioners belopp var av den storleken att de berörda, om de verkligen hade haft rätt till nationell pension till detta belopp, hade beviljats det tilläggsbelopp som föreskrevs i italiensk lag för att pensionen skall nå upp till nivån för minimipension (se punkt 8 i domen i det ovannämnda målet *Stinco och Panfilo*).

25 I förevarande fall kan en försäkringstagare i *Ursel Koschitzkis* situation, som endast har varit yrkesverksam i medlemsstaten i fråga, till följd av ett överskridande av de inkomstgränser som fastställts i nationell lagstiftning om det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till nivån för minimipensionen, inte göra anspråk på tillägget.

- 26 För att avgöra huruvida tillägget i fråga under sådana omständigheter skall beaktas vid beräkningen av det teoretiska belopp som avses i artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71 skall denna bestämmelse tolkas mot bakgrund av dess lydelse och syfte.
- 27 Av de uttryckliga bestämmelserna i artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71 följer att det teoretiska beloppet skall beräknas som om försäkringstagaren endast har varit yrkesverksam i medlemsstaten i fråga (dom av den 26 juni 1980 i mål 793/79, Menzies, REG 1980, s. 2085, punkt 10).
- 28 Beträffande syftet med denna artikel har domstolen redan konstaterat att den beräkning som skall göras enligt denna bestämmelse syftar till att säkerställa att arbetstagaren erhåller det teoretiska maxbelopp som han skulle kunna göra anspråk på om han hade fullgjort samtliga försäkringsperioder i medlemsstaten i fråga (domen i det ovannämnda målet Menzies, punkt 11).
- 29 Av detta följer att om det anges i den aktuella medlemsstatens lagstiftning att ett allmänt villkor för att ha rätt till tillägget är att mottagarens inkomster inte överstiger en viss nivå och att mottagaren och mottagarens samboende makes sammanlagda inkomster inte överstiger en viss annan (högre) nivå, skall denna bestämmelse även beaktas vid beräkningen av det teoretiska belopp som avses i artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71.
- 30 Ursel Koschitzki har emellertid förespråkat en annan lösning. Till att börja med har hon gjort gällande att hänsyn skall tas till definitionen av "förmån" i artikel 1 t i förordning nr 1408/71, i vilken följande anges: "Förmåner och pensioner: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel...". Eftersom det rör sig om en del av basförmånen kan det tillägg

som syftar till att pensionen skall nå upp till nivån för minimipensionen, enligt Ursel Koschitzki, inte uteslutas vid fastställandet av den teoretiska pensionen.

- 31 Vid fastställandet av det teoretiska beloppet för en pension saknar emellertid det faktum att tillägget i fråga betecknas som "förmån", i den mening som avses i artikel 1 t i förordning nr 1408/71, i sig helt betydelse för hur tillägget skall beaktas. Skyldigheten att beakta tillägget innebär inte att det föreligger en skyldighet att ge tillägget ett annat innehåll än det som det har enligt nationell lagstiftning.
- 32 Av detta följer att det faktum att det tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till miniminivån för italiensk pension betecknas "förmån" inte medför en skyldighet att, vid fastställandet av det teoretiska belopp som avses i artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71, beakta ett tillägg på vilket en pensionstagare inte skulle kunna göra anspråk om han endast omfattades av nationell lagstiftning.
- 33 Ursel Koschitzki har vidare framfört vissa argument som grundas på en tolkning av artiklarna 46.3, 46a och 46c i förordning nr 1408/71. För det första anser Ursel Koschitzki att fastställandet av ett inkomsttak i italiensk lag skall ses som en minskning i den mening som avses i artiklarna 46a och 46c. För det andra anser hon, i enlighet med artikel 46.3 i förordning nr 1408/71, att beräkningen av hennes pension med stöd av artikel 46.2 i samma förordning i ett första skede skall genomföras utan hänsyn till bestämmelser i nationell lagstiftning avseende minskning. Bestämmelserna om minskning har endast betydelse för det andra skedet av beräkningen, då en jämförelse görs mellan det belopp som skall betalas ut enligt enbart den nationella lagstiftningen, inklusive dess bestämmelser om kumulationsförbud, och det belopp som skall betalas ut enligt gemenskapslagstiftningen, inklusive dess bestämmelser om kumulationsförbud. Ursel Koschitzki har hänvisat till domen av den 11 juni 1992 i de förenade målen C-90/91 och C-91/91, Di Crescenzo och Casagrande (REG 1992, s. I-3851, punkt 27).

- 34 Dessa argument bygger på en felaktig tolkning av förordning nr 1408/71.
- 35 Av fast rättspraxis följer att en nationell bestämmelse skall anses vara en bestämmelse om minskning av förmåner i den mening som avses i förordning nr 1408/71 om den beräkningsmetod som den föreskriver innebär att det pensionsbelopp som en person har rätt till minskas för att personen har rätt till en förmån i en annan medlemsstat (se bland annat dom av den 22 oktober 1998 i mål C-143/97, Conti, REG 1998, s. I-6365, punkt 25, och av den 7 mars 2002 i mål C-107/00, Insalaca, REG 2002, s. I-2403, punkt 16).
- 36 En nationell bestämmelse som den som är aktuell i tvisten vid den nationella domstolen utgör däremot inte en bestämmelse om minskning i den mening som avses i artiklarna 46.3, 46a och 46c i förordning nr 1408/71.
- 37 Vad avser domen i det ovannämnda målet Di Crescenzo och Casagrande gällde denna en situation i vilken en bestämmelse om minskning av förmåner, i den mening som avses i förordning nr 1408/71, stod på spel. Domen styrker således inte sökandens resonemang.
- 38 Av det ovan anförda följer att den ställda frågan skall besvaras på följande sätt: Artikel 46.2 a i förordning nr 1408/71 skall tolkas så att den behöriga institutionen inte är skyldig att beakta ett tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till nivån för den minimipension som stadgas i den nationella lagstiftningen vid fastställandet av det teoretiska beloppet för den pension som tjänar som utgångspunkt vid beräkningen av den proportionella pensionen när en försäkringstagare, som endast har varit yrkesverksam i medlemsstaten i fråga, inte kan göra anspråk på ett sådant tillägg till följd av att de inkomstgränser som fastställts i nationell lagstiftning om tillägget har överskridits.

Rättegångskostnader

- 39 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (första avdelningen) följande dom:

Artikel 46.2 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3096/95 av den 22 december 1995, skall tolkas så att den behöriga institutionen inte är skyldig att beakta ett tillägg som syftar till att pensionen skall nå upp till nivån för den minimipension som stadgas i den nationella lagstiftningen vid fastställandet av det teoretiska beloppet för den pension som tjänar som utgångspunkt vid beräkningen av den proportionella pensionen när en försäkringstagare, som endast har varit yrkesverksam i medlemsstaten i fråga, inte kan göra anspråk på ett sådant tillägg till följd av att de inkomstgränser som fastställts i nationell lagstiftning om tillägget har överskridits.

Underskrifter